



חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
 סניף צומת ראם 08-8602602

הדלקת הנר; 16:32
 יציאת השבת; 17:25

עלון מס' 292
 כ"ט מרחשוון ה'תשע"ד

תולדות

"ויבא לאביו"
 תיבות אלו נקראות הלוך ושוב באותו אופן (אם נתחיל מסופן נקבל גם כן "ויבא לאביו") חזאת על מנת לרמז שמי שנותן לאביו-יקבל בחזרה.. מתוך 'ומתוק האור'

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו"

משל לשדה התעופה גדול, שממנו ממריאים ביום אחד מאות מטוסים לכל קצווי תבל. כולם מרוכזים על הקרקע, כולם אצים רצים במהירות על אותו מסלול, וכולם מתרוממים לאוויר. וראה זה פלא, שלבסוף אין דרכיהם שוות וכל אחד מגיע לקצה אחר של העולם, למרות שכולם היו מרוכזים יחד. התשובה היא פשוטה, שברגע שהמריאו נטה כל אחד ואחד מהם נטיה מסוימת לצד אחר

כך הגיעו כל אחד לכיוון אחר ולקצה אחר של העולם. כך הוא גם בדרכי איש. אם הוא מתחיל לנטות מהדרך הישרה ח"ו עלול להגיע למקום לא טוב רח"ל, לכן צריך האדם להזהר ולהחזיק בדרכי אבות ולא לשנות מהן אפילו סטייה קלה ביותר. וראה מיצחק שאפילו את שמות הבארות לא רצה יצחק אבינו לשנות ממה שאברהם קרא להן... מעשי אבות סימן לבנים.. מתוך 'ומתוק האור'



"ויעתק משם ויזפור באר אוזרת"

באו פלישתים, רבו ולקחו את הבאר שחפר יצחק. ושוב חפר יצחק באר אחרת ולא התייאש.. מעשה בר יצחק מברדיצ'ב זצ"ל שיצא לערי המדינה לגבות צדקה לפדיון שבויים. שהה בדרך והסתובב מעיר לעיר ולא עלה בידו לגבות כדי הצורך. הרהר הצדיק: "שמה לא עשיתי נכון כאשר התבטלתי מהתורה ויצאתי להסתובב... נוח לי לשבת בביתי ולעסוק בתורה ובעבודה..." בעיירה ששכן ר' יצחק, באותו הזמן, נתפס אדם מישראל בגניבה, חבלו בו וחבשוהו בבית הסוהר. "ראה בני, מה גרמת לעצמך...", אמר ר' יצחק לגנב, "...זכור ואל תחזור לסורך הרע." "מה בכך?" ענה הגנב. "אם לא עלה בידי היום לגנוב, יעלה בידי מחר..." אותה שעה נשא ר' יצחק קל וחומר לעצמו, "מה הדיוט זה אינו מתייאש מהפורענות ומהעבירות כל שכן אני שלא אמשוך ידי מהמצווה אם לא הצלחתי היום, אצליח מחר."



"ויעץ יצחק ויאמר לעשיו הן גביר שמותיו לך"

משל לשר אשר לו עיירות וכפרים רבים ובהם שדות וכרמים, גינות ופרדסים.. מנהגו של השר היה למנות לו איש נאמן וחרוץ אשר יפקח על כל עסקיו, למען יהיה הוא פנוי לנוח בארמונו ולטייל כמנהג השרים והרוזנים. ידיו של האיש המפקח על עסקי השר היו מלאות בעבודה רבה, ואילו השר היה יושב ומתענג בכל תענוגי הארץ.. ובנמשל, הקב"ה סיבב את הדבר שיעקב יקבל את הברכות וכן יבורך ב'יעבודך עמים', כי חפץ הקב"ה שיעקב אבינו לא יעסוק ברכושו כלל אלא יהיה פנוי לעסוק בתורה. זהו שאמר לעשיו 'הן גביר שמותיו לך'. מטרת ה' שנשב ונתעסק בתורתו וממילא כל השפע יגיע אלינו... 'ועמדו זרים ורעו צאנכם'. מתוך 'משלי המגיד מדובנא זצ"ל'

"ויתקן לדרש את ה"
 תפילה ר"ת
 תפילה פנייה ישירה
 לבורא העולם.
 מתוך 'סדר היום
 בהלכה ובטאגדה'

"ויתרצו הבנים"
 ברגע שמוחנך או הורה נכשל וזועט על מי שהוא מוחנך, הוא מאבד את הכוח שלו לחנך אותנו.
 מתוך 'חינוך באהבה'

”והתאמר אם כן למה זה אנכי“

בחינוך אי אפשר לשקר כי הפנימויות של ההורים חוזרת ונקלטת בילדים.

אדם לא יכול להשאר כמו שהוא ולא לעבוד ולתקן את עצמו ולצפות שהילדים ילכו בדרך יותר טובה, זה פשוט לא ילך.

מתוך 'חינוך באהבה'



”הקול קול יעקב והידיים...“

כלומר לא רק הקול שייך ליעקב, אלא גם הידיים.

בעם ישראל צריכות להיות ידי יעקב, שכן אין לו לאדם להסתפק בתורה ובתפילה בלבד, עליו לדאוג לכך שגם הידיים יהיו ידי יעקב ויפזרו ממון רב לצדקה.

מי שנבדק בענין זה ונמצא ראוי זוכה מן השמים לסייעתא דשמיא מיוחדת והקב"ה דואג להשלים לו כל מחסורו אשר יחסר לו..

מתוך 'ומתוק האור'



”וַיְבָרְכֵהוּ ה'“

אמר אדם לרבי מסטמר זצ"ל שהעסקים לא הולכים כל טוב, והרבי ענהו: ”העיקר שהם הולכים! כי באים לפני אנשים שמספרים שעסקיהם עומדים ואף קורסים...“



לדיבור בנחת יש חשיבות גדולה. נוכל ללמוד זאת מהאבות הקדושים ”ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תיקח אישה מבנות כנען“.

ואמר על כך ה"חפץ חיים", שהרוצה להשפיע על בנו ולמונעו מללכת בדרך לא טובה, אל יעשה זאת בכעס והקפדה, אלא בנחת וחיבה, כמו שנהג יצחק אבינו כלפי בנו: קודם ”ויברך אותו“ ורק לאחר מכן ציווהו ”לא תיקח אישה מבנות כנען...“



”רְאוּ רְאִינוּ כִּי זָלָה ה' עִמָּךְ“

על מה אתה חושב כאשר אינך חושב על שום דבר...“

ליקוטי מוהר"ן



”עֵינַי גְּזוּיִם בְּבִטְוֶךָ“

שאלו פעם את החפץ חיים: לשם מה אנו מתנכיס את כולם להיות גדולי הדור, הרי יש גם הרבה בעלי בתים?

ענה ה"חפץ חיים": אותם בעלי בתים של היום, הנוריים שאפו שהם יהיו גדולי הדור, ובהתאם לכך חינכו אותם... אמנם לבסוף לא עלתה בידם והם יצאו בעלי- בתים. אם אדם נשאף מלכתחילה שיהיו בעלי בתים אזי גם זאת לא יהיו..

השאיפה צריכה תמיד להיות גדולי תורה!

מתוך 'נפש שמשון'

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

כיצד צריך לקבוע את המזוזה?

חייב מצות מזוזה הוא מן התורה

וחיובה נמשך, דהיינו שזוכים לקיימה בכל רגע או חלילה לבטלה בכל רגע. וצריך להיזהר לקיימה כהלכה. ולפיכך:

א. צריך לגלול את המזוזה משמאל לימין, דהיינו מ-"אחד" כלפי "שמע". ורצוי לכרוך את המזוזה בניילון ואחר כך יתננה בתוך נרתיק, בכדי שתהא מונחת בשני כיסויים ובכדי שתהא שמורה מרטיבות.

ב. מנהג הספרדים (חלק מהאשכנזים) לקבוע את המזוזה כשהיא זקופה. ומנהג רוב האשכנזים לקובעה באלכסון (בכדי לצאת גם

ידי חובת הפוסקים שצריך לקובעה בשכיבה).

ג. צריך לקבוע את המזוזה בחלל הפתח תחת המשקוף. ואם אי אפשר לקובעה שם (כגון שהפתח עשוי מזכוכית דקה), יקבענה בצד הפתח ללא ברכה.

ד. צריך לקבוע את המזוזה בצד ימין של הנכנס לבית. בתחילת השליש העליון של גובה הפתח (כגון בפתח שגובהו 2 מטר,

יקבע את קצה המזוזה התחתון בגובה 134 ס"מ). ואם קבעה למעלה מכך, יצא ידי חובה ובתנאי שלא תהא סמוכה טפח (8 ס"מ) למשקוף.

ה. צריך לקבוע את המזוזה באופן שתעמוד ביציבות ימים רבים. ולכן ימסמרנה במסמרים במזוזת הפתח, או ידביקנה בדבק חזק.

ו. לפני שקובע את מזוזה יברך "לקבוע מזוזה". ומי ששכח לברך יכול לברך אף לאחר זמן מרובה, כיוון שזו מצווה נמשכת דהיינו שחיובה בכל רגע.

ז. גם הנשים חייבות במצות מזוזה שהרי זו מצות עשה שאינה תלויה בזמן ('שלא הזמן גרמא'). ולכן אישה יכולה לקבוע מזוזה בברכה.

כאשר מוצאים חן בעיני ה',
ממילא מוצאים חן בעיני אדם..

מתוך אוצרות התורה

”הִנֵּה נָא זְקֵנִיתִי“

רבי יוסי בן קיסמא אומר: טובים השתיים מן השלוש (כלומר, טובה היא ההליכה בשתי רגלים בלבד כשהאדם צעיר, מן השלוש. דהיינו, מהליכה בעזרת מקל כשהאדם זקן...)
כמה עלינו להעריך כל רגע בחיים..



”הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו“

ישנם יהודים אשר אצלם מתקיים פסוק זה..
”הקול קול יעקב“ בתפילה ובתלמוד תורה מקפידים הם כהלכה. אולם ”הידיים ידי עשיו“ כאשר מגיעים למצוות הצדקה וגמילות חסדים הן קופצים את ידם..
צריכים לדעת שאין קיום לזה בלא זה..

מתוך 'משלי המגיד מדובנא זצ"ל